

[Oda Christensen.]

at have dette Problem for Øje, saa der saa hurtigt som muligt kan blive raadet Bod paa disse ganske uholdbare Tilstande.

Axel Berg: Jeg vil gerne have Lov til at fremføre nogle Betragtninger vedrørende visse for Bornholm specielle Anliggender. Som det vil være det høje Tings Medlemmer bekendt, opstod der efter Krigsskadehandlingerne den 7. og 8. Maj meget store og meget vanskelige Bolig- og Husvildeproblemer. Det understreges maa-ske klarest ved, at jeg nævner, at f. Eks. af Rønne Bys samtlige 3 400 Ejendomme undgik kun 400 at blive skaderamt ved Bombardementet. Der blev imidlertid fra den danske Stats Side, saavel som noget senere fra hele Landets Befolkning, ydet de bomberamte en meget stor Hjælp, for hvilken vi derovre er yderst taknemmelige. Navnlig udfoldede den daværende Arbejds- og Socialminister, det ærede Medlem Hr. Hans Hedtoft, meget store Bestræbelser for at komme den bomberamte Befolkning til Hjælp, og ikke mindst ved det ærede Medlems Forhandlinger i Sverige lykkedes det at faa en imponerende Hjælp derfra.

Det vil vel være naturligt her fra dette høje Tings Talerstol at rette en varm Tak til den svenske Stat for den storstiledede Gave, der i Form af ca. 350 Træhuse blev stillet til Raadighed for den nødstedte Befolkning i Rønne og Nexø. Jeg vil ogsaa gerne i samme Forbindelse som selv bomberamt og paa de øvrige bomberamtes Vegne rette en varm Tak til den daværende Arbejds- og Socialminister, det ærede Medlem Hr. Hans Hedtoft, for den hurtige Indgriben, der fandt Sted fra hans Side for derved at bringe en effektiv Hjælp hurtigst muligt.

Med al Anerkendelse af og Taknemmelighed for den Hjælp, der er ydet, maa jeg dog sige, at forskellige Faktorer har medført, at det ikke har været muligt at faa dette Arbejde med Træhusenes Opførelse fremskyndet i den Grad, som det paa et vist Tidspunkt var forudset, og som havde været i høj Grad ønskeligt.

Forholdet er derfor i Dag dette, at mange Familier staar over for at skulle tilbringe den tilstundende Vinter under højt beklagelige Forhold. Mange af disse Familier bor nu i Sommerhuse, i aabne Lysthuse eller er sammenstuvede 2—3 Familier i smaa 3-Fags Huse, hvor der kun er ringe eller ingen Mulighed for en blot nogenlunde tilfredsstillende Boligitilværelse. Jeg vil derfor gerne henlede den højtærede Arbejds- og Socialministers Opmærksomhed

paa, om der ikke med Henblik paa det øvrige Genopbygningsarbejde paa de bomberamtes Ejendomme kan være Mulighed for, at der kan forventes en velvillig Imødekommen fra den højtærede Arbejds- og Socialminister i Retning af at søge udvirket visse Lempelser og Bestræbelser for, at en hurtig Forsyning af de meget haardt tiltrængte og nødvendige Byggematerialer kan finde Sted, vel vidende, at der ogsaa i det øvrige Land er stor Boligmangel og derfor ogsaa her et meget betydeligt Behov for disse Materialer, men dog næppe i saa omfattende Grad og næppe paa saa mørk og dystre en Baggrund som den for Bornholm nu raadende. Det skulde derfor glæde mig, om den højtærede Minister kan give et løftebetonet Svar paa det her anførte.

I samme Forbindelse vil jeg gerne rejse et andet Spørgsmaal parallelt med de nylig fremførte, nemlig Spørgsmaalet om, hvorvidt de bomberamte Husejere kan paaregne at faa fuld Dækning for de Skader, som paaførtes deres Ejendomme ved det russiske Bombardement den 7. og 8. Maj. Vurderingen af disse Skader hviler paa de Priser, der var gældende i Foraaret, men der er senere kommet et helt andet Omkostningsniveau for disse Reparationsarbejder, bl. a. ved de gennemførte Løntillæg. Det vilde være naturligt, om man fra Krigsforsikringens Side havde vist sig saa large, at man havde hævet Vurderingen i samme Forhold, som Omkostningsniveauet er steget, men saa vidt jeg har erfaret, har man ved en Henvendelse fra Genopbygningskommissionen til Krigsforsikringen om dette Spørgsmaal modtaget et negativt Svar, begrundet med, at Krigsforsikringen ikke er berettiget til at yde mere i Erstatning, end der er fastsat ved Vurderingen. Det er formentlig rigtigt, at der ingen Hjemmel er for et saadant Skridt, men det er i hvert Fald yderst nedslaaende for de bomberamte Husejere, om hvem det ikke kan siges, at de har noget som helst Ansvar for det Bombardement, der fandt Sted.

Jeg er vidende om, at der fra Genopbygningskommissionens Side er rettet en Henvendelse til Indenrigsministeriet om denne Sag. Jeg vil derfor meget indtrængende henstille til den højtærede Indenrigsminister at se med Velvilje paa denne Henvendelse og se, om der ikke under en eller anden Form vilde være Mulighed for at række de haardt ramte en hjælpende Haand. Der er jo indsamlet et ganske betydeligt Beløb, ca. 7 Mill. Kr., beregnet til de bomberamte, men saa vidt jeg har for-